

DIREKTYVOS

TARYBOS DIREKTYVA (ES) 2018/1910

2018 m. gruodžio 4 d.

kuria dėl tam tikrų pridėtinės vertės mokesčio sistemos taisyklių suderinimo ir supaprastinimo, susijusio su valstybių narių tarpusavio prekybos apmokestinimu, iš dalies keičiama Direktyva 2006/112/EB

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 113 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

- (1) 1967 m. Tarybai priėmus pridėtinės vertės mokesčio (PVM) bendrą sistemą Pirmąja Tarybos direktyva 67/227/EEB ⁽³⁾ ir Antrąja Tarybos direktyva 67/228/EEB ⁽⁴⁾, buvo įsipareigota sukurti galutinę PVM sistemą, kuri Europos bendrijoje veiktų taip pat, kaip ir bet kurioje atskiroje valstybėje narėje. Kadangi 1992 m. pabaigoje panaikinus fiskalines sienas tarp valstybių narių dar nebuvo politinių ir techninių sąlygų tokiai sistemai įgyvendinti, buvo priimtos pereinamojo laikotarpio PVM procedūros. Tarybos direktyvoje 2006/112/EB ⁽⁵⁾ numatyta, kad tos pereinamojo laikotarpio procedūros turi būti pakeistos galutinėmis procedūromis;
- (2) laikantis 2016 m. balandžio 7 d. komunikato dėl PVM veiksmų plano, Komisija pateikė pasiūlymą, kuriame nustatyti galutinės PVM sistemos, skirtos tarp valstybių narių vykdomai įmonių tarpvalstybinei prekybai, elementai, kurie būtų grindžiami tarpvalstybinio prekių tiekimo apmokestinimo paskirties valstybėje narėje principu;
- (3) 2016 m. lapkričio 8 d. išvadose Taryba paragino Komisiją atlikti tam tikrų Sąjungos PVM taisyklių dėl tarpvalstybinių sandorių patobulinimų, susijusių su PVM mokėtojo kodo vaidmeniu neapmokestinant PVM tiekimo Bendrijos viduje, atsargų atšaukimo procedūromis, grandininiais sandoriais ir gabenimo įrodymais, būtiniais siekiant neapmokestinti PVM Bendrijos vidaus sandorių;
- (4) atsižvelgiant į Tarybos prašymą, kad Bendrijos vidaus prekybai skirtai galutinei PVM sistemai įgyvendinti prireiks keleto metų, tikslinga nustatyti tas konkrečias priemones, kuriomis siekiama įmonių labai suderinti ir supaprastinti tam tikras procedūras;
- (5) atsargų atšaukimas nurodo padėtį, kai prekių gabenimo į kitą valstybę narę metu tiekėjas jau žino prekes įsigyjiančio asmens, kuriam tos prekės bus patiektos vėliau, tapatybę ir jas atvežus į paskirties valstybę narę. Tokia padėtis šiuo metu laikoma tariamu tiekimu (prekių išvežimo valstybėje narėje) ir tariamu įsigijimu Bendrijos viduje (prekių atvežimo valstybėje narėje), prekes atvežus į atvežimo valstybę narę joje atliekamas tiekimas šalies viduje, ir reikalaujama, kad tiekėjas toje valstybėje narėje būtų įregistruotas PVM mokėtoju. Siekiant to išvengti, tam tikromis sąlygomis turėtų būti laikoma, kad, kai tokie sandoriai vyksta tarp dviejų apmokestinamųjų asmenų, pagal šiuos sandorius yra atliekamas vienas neapmokestinamas tiekimas prekių išvežimo valstybėje narėje ir vienas įsigijimas Bendrijos viduje prekių atvežimo valstybėje narėje;

⁽¹⁾ 2018 m. spalio 3 d. nuomonė.

⁽²⁾ 2018 m. kovo 14 d. nuomonė.

⁽³⁾ 1967 m. balandžio 11 d. Pirmoji Tarybos direktyva 67/227/EEB dėl valstybių narių teisės aktų, reglamentuojančių apyvartos mokesčius, suderinimo (OL 71, 1967 4 14, p. 1301).

⁽⁴⁾ 1967 m. balandžio 11 d. Antroji Tarybos direktyva 67/228/EEB dėl valstybių narių teisės aktų, susijusių su apyvartos mokesčiais ir pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos taikymo struktūra bei procedūromis, derinimo (OL 71, 1967 4 14, p. 1303).

⁽⁵⁾ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1).

- (6) grandininiai sandoriai reiškia vienas po kito einančių prekių tiekimą, kuris sudaro vieną gabenimą Bendrijos viduje. Prekių judėjimas Bendrijos viduje turėtų būti priskiriamas tik vienam iš tų tiekimų ir tik tas tiekimas turėtų būti neapmokestinamas PVM kaip tiekimas Bendrijos viduje. Kiti grandinėje vykdomi tiekimai galėtų būti apmokestinami ir tuo tikslu gali būti reikalaujama, kad tiekėjas būtų įregistruotas PVM mokėtoju tiekimo valstybėje narėje. Siekiant, kad valstybės narės netaikytų skirtingų metodų, dėl kurių gali kilti dvigubo apmokestinimo arba neapmokestinimo pavojus, taip pat siekiant veiklos vykdytojams suteikti daugiau teisinio tikrumo, reikėtų nustatyti bendrą taisyklę, kad, jei įvykdytos tam tikros sąlygos, prekių gabenimas turėtų būti priskiriamas vienam tiekimui sandorių grandinėje;
- (7) kiek tai susiję su PVM mokėtojo kodo nurodymu siekiant neapmokestinti PVM prekių tiekimo vykdant Bendrijos vidaus prekybą, siūloma, kad, kartu su sąlyga, kad prekės turi būti gabenamos už tiekimo valstybės narės ribų, esmine neapmokestinimo PVM taikymo sąlyga, o ne formaliu reikalavimu, laikomas prekes išsilyjančio asmens PVM mokėtojo kodo, kurį jam suteikė kita valstybė narė nei ta, kurioje prasideda prekių gabenimas, įtraukimas į PVM informacijos ir mainų sistemą (VIIES). Be to, VIIES sąrašas būtinas, kad atvežimo valstybės narė būtų informuota apie prekių buvimą jos teritorijoje, todėl jis yra viena pagrindinių kovos su sukčiavimu Sąjungoje priemonių. Dėl šios priežasties valstybės narės turėtų užtikrinti, kad tuo atveju, kai tiekėjas nesilaiko savo su VIIES sąrašu susijusių įsipareigojimų, neapmokestinimas neturėtų būti taikomas, išskyrus atvejus, kai tiekėjas veikia sąžiningai, t. y. kai jis kompetentingiems mokesčių administratoriams gali tinkamai pagrįsti bet kokius savo trūkumus, susijusius su sumuojančiąja ataskaita, kurioje tai taip pat galėtų būti tiekėjo tuo metu pateikta Direktyvos 2006/112/EB 264 straipsnyje reikalaujama teisinga informacija;
- (8) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. geresnio PVM procedūrų veikimo vykdant įmonių tarpvalstybinę prekybą, valstybės narės negali deramai pasiekti pačios ir kadangi dėl šio tikslo masto ir poveikio tų tikslų geriau siekti Sąjungos lygiu, Sąjunga gali patvirtinti priemones pagal Europos Sąjungos Sutarties 5 straipsnyje nustatytą subsidarumo principą. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (9) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. Bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų⁽¹⁾ valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (10) todėl Direktyva 2006/112/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeista,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Direktyva 2006/112/EB iš dalies keičiama taip:

1) įterpiamas šis straipsnis:

„17a straipsnis

1. Jei prekes, sudarančias apmokestinamojo asmens veiklai skirtą turto dalį, šis asmuo perveža į kitą valstybę narę pagal atsargų atšaukimo procedūras, šis pervežimas nelaikomas prekių tiekimu už atlygį.
2. Taikant šį straipsnį, laikoma, kad atsargų atšaukimo procedūros vykdomos, kai tenkinamos toliau išvardytos sąlygos:
  - a) apmokestinamasis asmuo arba trečioji šalis jo vardu siunčia arba gabena prekes į kitą valstybę narę, siekdamas jas ten vėliau, po atvežimo, patiekti kitam apmokestinamajam asmeniui, kuris turi teisę perimti tų prekių nuosavybę pagal galiojantį susitarimą tarp abiejų apmokestinamųjų asmenų;
  - b) prekes siunčiantis arba gabenantis apmokestinamasis asmuo valstybėje narėje, į kurią prekės siunčiamos arba gabenamos, nėra įsteigęs verslo ir neturi nuolatinio padalinio;

⁽¹⁾ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

- c) apmokestinamasis asmuo, kuriam ketinama tiekti prekes, yra įregistruotas PVM mokėtoju valstybėje narėje, į kurią siunčiamos arba gabenamos prekės, o jo tapatybė ir PVM mokėtojo kodas, kurį jam priskyrė ta valstybė narė, yra žinomi b punkte nurodytam apmokestinamajam asmeniui tuo momentu, kai prasideda siuntimas arba gabenimas;
- d) prekes siunčiantis arba gabenantis apmokestinamasis asmuo prekių gabenimą užregistravo 243 straipsnio 3 dalyje numatyta registre, o prekes išsigyjantį apmokestinamojo asmens tapatybę ir valstybės narės, į kurią siunčiamos arba gabenamos prekės, jam suteiktą PVM mokėtojo kodą nurodė sumuojančioje ataskaitoje, nurodytoje 262 straipsnio 2 dalyje.

3. Kai tenkinamos 2 dalyje nustatytos sąlygos, perduodant 2 dalies c punkte nurodytam apmokestinamajam asmeniui teisę disponuoti prekėmis kaip savininkui, jei perdavimas įvykdomas iki 4 dalyje nustatyto termino, taikomos šios taisyklės:

- a) laikoma, kad prekių tiekimą pagal 138 straipsnio 1 dalį atlieka apmokestinamasis asmuo, kuris arba siunčia ar gabena prekes, arba kurio vardu tai atlieka trečioji šalis valstybėje narėje, iš kurios prekės išsiųstos arba išgabentos;
- b) laikoma, kad prekių išsigijimą Bendrijos viduje atlieka apmokestinamasis asmuo, kuriam tos prekės tiekiamos valstybėje narėje, į kurią prekės buvo išsiųstos arba išgabentos.

4. Jei per 12 mėnesių po prekių atvykimo į valstybę narę, į kurią jos buvo siunčiamos arba gabenamos, prekės nebuvo pateiktos apmokestinamajam asmeniui, kuriam jos buvo skirtos, kaip numatyta 2 dalies c punkte ir 6 dalyje, ir neatsirado nė viena iš 7 dalyje nustatytų aplinkybių, perdavimas, kaip numatyta 17 straipsnyje, laikomas įvykusių kitą dieną po 12 mėnesių laikotarpio.

5. Perdavimas, kaip numatyta 17 straipsnyje, nėra laikomas įvykusių, kai įvykdomos šios sąlygos:

- a) teisę disponuoti prekėmis nebuvo perduota ir tos prekės yra grąžintos į valstybę narę, iš kurios jos buvo išsiųstos arba atgabentos, neviršijant 4 dalyje nurodyto termino, ir
- b) apmokestinamasis asmuo, kuris išsiuntė arba išgabeno prekes, užregistravo jų grąžinimą 243 straipsnio 3 dalyje numatyta registre.

6. Kai nepasibaigus 4 dalyje nurodytam laikotarpiui 2 dalies c punkte nurodytas apmokestinamasis asmuo pakeičiamas kitu apmokestinamuoju asmeniu, pakeitimo metu nelaikoma, kad įvyko perdavimas, kaip numatyta 17 straipsnyje, jeigu:

- a) įvykdytos visos kitos 2 dalyje nustatytos taikytinos sąlygos; ir
- b) pakeitimą 243 straipsnio 3 dalyje numatyta registre užregistravo 2 dalies b punkte nurodytas apmokestinamasis asmuo.

7. Kai nepasibaigus 4 dalyje nustatytam terminui kuri nors iš 2 ir 6 dalyse nustatytų sąlygų nustoja būti tenkinama, prekių perdavimas, kaip numatyta 17 straipsnyje, laikomas įvykusių tuo metu, kai atitinkama sąlyga nebėra tenkinama.

Jei prekės yra tiekiamos asmeniui, kuris nėra 2 dalies c punkte arba 6 dalyje nurodytas apmokestinamasis asmuo, laikoma, kad 2 ir 6 dalyse nustatytos sąlygos nustoja būti tenkinamos prieš pat tokį tiekimą.

Jei prekės yra siunčiamos arba gabenamos į šalį, kuri nėra valstybė narė, iš kurios jos buvo iš pradžių vežamos, laikoma, kad 2 ir 6 dalyse nustatytos sąlygos nustoja būti tenkinamos prieš pat pradėdant tokį siuntimą arba gabenimą.

Prekių sunaikinimo, praradimo arba vagystės atveju laikoma, kad 2 ir 6 dalyse nustatytos sąlygos nustoja būti tenkinamos tą dieną, kai prekės buvo faktiškai pašalintos arba sunaikintos, arba jei neįmanoma nustatyti tos dienos, tą dieną, kai buvo sužinota, jog jos yra sunaikintos arba dingusios.“;

2) V antraštinės dalies 1 skyriaus 2 skirsnyje įterpiamas šis straipsnis:

„36a straipsnis

1. Kai tos pačios prekės yra tiekiamos viena po kitos ir šios prekės yra siunčiamos arba gabenamos iš vienos valstybės narės į kitą valstybę narę tiesiogiai iš pirmojo tiekėjo paskutiniam tiekimo grandinėje esančiam išsigyjantiam asmeniui, siuntimas arba gabenimas priskiriami tik tiekimui, atliktam tarpiniam veiklos vykdytojui.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, siuntimas arba gabenimas priskiriami tik tarpinio veiklos vykdytojo vykdomam prekių tiekimui, kai tarpinis veiklos vykdytojas yra pranešęs tiekėjui valstybės narės, iš kurios prekės yra siunčiamos arba gabenamos, jam suteiktą PVM mokėtojo kodą.
  3. Šiame straipsnyje „tarpinis veiklos vykdytojas“ – grandinėje esantis tiekėjas (išskyrus pirmąjį grandinėje esantį tiekėją), kuris arba siunčia ar gabena prekes, arba kurio vardu tai atlieka trečioji šalis.
  4. Šis straipsnis netaikomas 14a straipsnyje apibrėžtomis situacijoms.“;
- 3) 138 straipsnis pakeičiamas taip:
- a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Valstybės narės neapmokestina prekių tiekimo, kai tas prekes pardavėjas ar prekes įsigyjantis asmuo išsiunčia ar išgabena į paskirties vietą, esančią Bendrijoje, bet ne jos atitinkamoje teritorijoje, arba kai tai atliekama pardavėjo ar prekes įsigyjančio asmens vardu, jei tenkinamos toliau išvardytos sąlygos:

    - a) prekės tiekiamos kitam apmokestinamajam asmeniui ar neapmokestinamajam juridiniam asmeniui, veikiančiam kaip toks kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje pradedamas prekių siuntimas ar gabenimas;
    - b) apmokestinamasis asmuo arba neapmokestinamasis juridinis asmuo, kuriam patiektos prekės, yra įregistruotas PVM mokėtoju kitoje valstybėje narėje nei ta, kurioje pradedamas prekių siuntimas arba gabenimas ir kuris tiekėjui yra nurodęs šį PVM mokėtojo kodą.“;
  - b) įterpiama ši dalis:

„1a. 1 dalyje numatytas neapmokestinimas netaikomas tada, kai tiekėjas nesilaiko 262 ir 263 straipsniuose nustatyto įpareigojimo pateikti sumuojančią ataskaitą, arba kai jo pateiktoje sumuojančioje ataskaitoje nėra pateikta teisinga informacija apie šį tiekimą, kaip to reikalaujama pagal 264 straipsnį, išskyrus atvejus, kai tiekėjas gali tinkamai pagrįsti šį trūkumą kompetentingoms institucijoms priimtinu būdu.“;
- 4) 243 straipsnis papildomas šia dalimi:
- „3. Kiekvienas apmokestinamasis asmuo, kuris perkelia prekes pagal 17a straipsnyje nurodytas atsargų atšaukimo procedūras, pildo registrą, kad mokesčių administratoriai galėtų patikrinti, ar nurodytas straipsnis taikomas tinkamai.
- Kiekvienas apmokestinamasis asmuo, kuriam prekės tiekiamos pagal 17a straipsnyje nurodytas atsargų atšaukimo procedūras, pildo tų prekių registrą.“;

5) 262 straipsnis pakeičiamas taip:

„262 straipsnis

1. Kiekvienas PVM mokėtoju įregistruotas apmokestinamasis asmuo pateikia sumuojamąją ataskaitą, kurioje nurodo:

- a) PVM mokėtojais įregistruotus prekes įsigyjančius asmenis, kuriems jis tiekė prekes 138 straipsnio 1 dalyje ir 138 straipsnio 2 dalies c punkte nurodytomis sąlygomis;
- b) PVM mokėtojais įregistruotus asmenis, kuriems jis tiekė prekes, kurios jo buvo įsigytos Bendrijos viduje, kaip nurodyta 42 straipsnyje;
- c) apmokestinamuosius asmenis ir neapmokestinamuosius juridinius asmenis, įregistruotus PVM mokėtojais, kuriems jis teikė paslaugas, išskyrus PVM neapmokestinamas paslaugas valstybėje narėje, kurioje sandoris yra apmokestinamas, ir už kurias paslaugas gavėjas privalo sumokėti mokesčių pagal 196 straipsnį.

2. Be 1 dalyje nurodytos informacijos, kiekvienas apmokestinamasis asmuo pateikia informaciją apie apmokestinamųjų asmenų, kuriems prekės, išsiųstos arba išgabentos pagal atsargų atšaukimo procedūras 17a straipsnyje išdėstytomis sąlygomis, yra skirtos, PVM mokėtojo kodus ir apie bet kokią pateiktos informacijos pasikeitimą.“;

6) 403 ir 404 straipsniai išbraukiami.

2 straipsnis

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2019 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2020 m. sausio 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

3 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

4 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2018 m. gruodžio 4 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
H. LÖGER
